

BIOGRAFIA

Leon Bodnar urodzony 01 listopada 1922 r. we wsi Kieryłówka w Rumunii. (zmarł 21.10.2017 r.)

Nr patentu 16145

Weteran Walk o Niepodległość Ojczyzny

Plk. w stanie spoczynku Leon Bodnar swoją karierę wojskową rozpoczął 16 sierpnia 1941 r., wstępując (zmuszony sytuacją) w szeregi Armii Czerwonej, a ściślej do 15 Samodzielnej Brygady Piechoty w mieście Krapotkino na Kaukazie. Tam skończył szkołę podoficerską w specjalności strzelec wyborowy. Uczestniczył m. in. w walkach o wyzwolenie Rostowa nad Donem, potem brał udział w ofensywie moskiewskiej. Sześciokrotnie ranny za każdym razem po wyleczeniu kierowany był na front.

Spotkawszy w 1943 r. na swej drodze obywateli polskich z przydziałem do Wojska Polskiego, postanowił dołączyć do nich i podjął - z powodzeniem - wszelkie działania w tym kierunku. 27 grudnia 1943 roku już w stopniu plutonowego dociera

do obozu siedleckiego nad Oką. W styczniu 1944 r. awansowany na st. sierżanta WP otrzymuje przydział do formującego się 7 pp 3 Dywizji im. Romualda Traugutta. Tam obejmuje stanowisko zastępcy dowódcy zwiadu pułkowego. Przysięgę wierności Ziemi Polskiej składa 26 marca 1944 r. w 150-tą rocznicę Przysięgi Kościuszkowskiej. 05 czerwca 1944 r. obejmuje dowództwo nad plutonem zwiadu pułkowego. Walczy następnie m.in. na przyczółku Warecko-Magnuszewskim, forsuje Pilicę w okolicach Ostrołki, potem po przeprawie przez Wisłę nawiązuje łączność z powstańcami AK w rejonie Czerniakowa. Pod koniec października przejmując dowództwo nad 1 plutonem 2 Kompanii Fizylierów. Na początku listopada w Warszawie, na Bródnie, zdaje egzamin na stopień oficerski. 16 stycznia bierze udział w forsowaniu Wisły i zdobyciu Góry Kalwarii, a 17 stycznia docierają do Warszawy. 18 stycznia ruszają w pościg za nieprzyjacielem w kierunku Błonie, Sochaczew, Ciecchocinek. Potem zdobywają Bydgoszcz, by 31 stycznia dotrzeć do nadgranicznej wsi Lipki, osiągając granicę z 1939 roku, gdzie pozostał biało-czerwony słup graniczny i zdobywają pierwszą leżącą poza granicą polską wieś Radownica. W rejonie Sypniewa natomiast wyzwalają obóz oficerów WP z 1939 r. Kolejny etap to walki o Wał Pomorski. Bojowy szlak Leona Bodnara prowadzi teraz przez: Dudylany, Czaplunek, Kluczewo, Połczyn-Zdrój, Karlino.

Od 09 marca uczestniczy w zarytch walkach, które toczą się o Kołobrzeg. Tam zostaje po raz siódmy w tej wojnie ranny. 7 pp kończy swój szlak bojowy 06 maja nad Łabą, by dopiero w czerwcu, już jako 7 Kołobrzesczy pp, wrócić do Lublina.

Ale mimo zakończenia wojny walki trwają nadal. Pułk walczy teraz z bandami UPA w rejonie Lubaczowa. Broni mosty i transporty kolejowe, zabezpiecza akcje repatriacyjne ludności ukraińskiej do ZSRR. Leon Bodnar dopiero w październiku 1948 r. wraca do jednostki macierzystej w Lublinie.

Przez cały okres służby w WP Leon Bodnar piastuje różne stanowiska służbowe w wielu jednostkach Pomorskiego Okręgu Wojskowego, a w 1962 r. osiada na stałe w Szczecinie – w 12 DZ pełni funkcję dowódcy jednostki. 02 sierpnia 1973 r., ze względu na stan zdrowia, w randze podpułkownika, a następnie pułkownika, przechodzi w stan spoczynku. Pracuje potem w STW Szczecin-Dąbie. Kiedy spółdzielnia zostaje rozwiązana, aktywnie i z właściwym sobie zaangażowaniem włącza się do pracy społecznej na rzecz środowiska lokalnego i kombatanckiego. W zarządzie koła ZKRPIBWP Pogodno-Wschód i ZZORWP pełni różne odpowiedzialne funkcje. Współpracuje ze szkołami, wygłaszając prelekcje i kształtując w ten sposób postawy patriotyczne młodzieży, organizuje Izby Pamięci Narodowej. Za pracę społeczną otrzymał w lipcu 2005 roku Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski.

Mimo podeszłego wieku nadal pozostaje aktywnym działaczem społecznym, ciesząc się niekłamany autorytetem w środowisku kombatanów, wśród społeczności osiedlowej i uznaniem ze strony lokalnych władz.

Niektóre posiadane medale i odznaczenia

Nr leg. I data	Nazwa odznaczenia	Nr leg. I data	Nazwa odznaczenia
N5-2005-19 25.07.2005 r.	Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski	05674 03.05.1967 r.	Medal „Za udział w Walkach o Berlin”
823-81-17 17.06.1981r.	Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski	14.03.1965 r.	Order II Wojny Ojczyźnianej I stopnia 1941-1945
Ł 31788 01.10.1969 r.	Krzyż Srebrny orderu Wojennego Virtuti Militari V	C-42879 12.10.1958 r.	Srebrny Medal „Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny”
12321 22.12.1945 r.	Krzyż Walecznych	S-14744 10.10.1972 r.	Srebrny Medal „Za Zasługi dla Obronności Kraju”
15-83-4-K 23.02.1983 r.	Warszawski Krzyż Powstańczy	372-2002-4 26.04.2002 r.	Złoty Medal „Za Zasługi dla Obronności Kraju”
12332 31.12.1945 r.	Srebrny Medal „Zasl. Na Polu Chwały”	14954 23.03.2005 r.	Srebrny Medal Opiekuna Miejsc Pamięci narodowej
007758 21.02.1948 r.	Medal „Za Warszawę 1939-1945”	155/29/84 M 22.07.1984	Medal „40-lecia Polski Ludowej”
008500 24.10.1946 r.	Medal „Za Odrę, Nysę i Bałtyk”	1998 r.	Odnazka: „Za Zasługi dla ZKRPIBWP”

Posiadane odznaki i wyróżnienia:

Brązowa Odznaka „Za zasługi dla obronności kraju”-B-007745; Odznaka „Gryfa Pomorskiego”-1318-78; Złota Odznaka Honorowa Gryfa Zachodniopomorskiego-153/05; Złota Odznaka Honorowa „Za zasługi w rozwoju Województwa Piłskiego-1350; Odznaka Weterana Walk o Niepodległość-526-963; Złota i Srebrna Odznaka Honorowa „Polacy w szeregach Armii Czerwonej 1941-1945”-40/95; Odznaka Grunwaldzka-168435; Srebrna Odznaka Honorowa Związku Inwalidów Wojennych RP-05379; Odznaka Uczestnictwa Walk o Kołobrzeg 7pp 3DP w 60 rocznicę Walk o Kołobrzeg i Zaślubin Polski z Morzem 1945.